

*Давиденко Н. М.**д.е.н., професор**Полюхович В.Б.**Студент, НУБіП України*

Джерела формування фінансових ресурсів підприємства та методи оптимізації їх структури

Перед підприємством, незалежно від форми його власності, є проблема фінансування господарської діяльності. В свою чергу перед керівництвом постає першочергове завдання – побудова оптимальної структури джерел фінансування.

В Україні ринкові відносини розвиваються на тлі постійної нестачі фінансових ресурсів. Негативний вплив на ефективність господарської діяльності підприємств України здійснює нестабільність національної валюти, розгортання інфляційних процесів, недосконалість бюджетно-податкової політики, скорочення власних ресурсів через збиткову діяльність, недоступність кредитних ресурсів через їх високу вартість, загострення економічної та політичної кризи та інші фактори. Відсутність фінансових ресурсів у необхідному обсязі може «паралізувати» всю діяльність суб'єкта господарювання. Тому керівництво підприємства повинно постійно проводити діагностику фінансового забезпечення.

Ресурсною базою підприємства та джерелами її формування досліджування вчено, зокрема: А.М. Поддерогін, А.Г. Загородній, В.М. Опаріна, Гудзь О.Є. та інші.

Всі фінансові ресурси виступають основою для створення необхідних для нормальної господарської діяльності грошових фондів: статутного капіталу, резервного капіталу, фонду накопичення та споживання, фонду оплати праці тощо.

Таким чином підприємство може функціонувати на основі:

- 1) Власних ресурсів, якщо їх питома вага становить не менше 75-80%;

- 2) За рахунок залучених коштів, якщо їх питома вага не перевищує 55-60% загальної ресурсної бази;
- 3) Змішаного фінансування – частки власних та залучених фінансових ресурсів може рівні [1].

Важливим та надійним джерелом фінансування підприємства залишається прибуток, яких дозволяє підприємствам перенаправляти його частину на розвиток виробничо-господарської діяльності та розширення.

До складу залучених фінансових ресурсів включають кредиторську заборгованість за товари, роботи, послуги, а також усі види поточних зобов'язань підприємства. До складу позикових фінансових ресурсів входять довгострокові і короткострокові кредити банків, а також інші довгострокові фінансові зобов'язання, пов'язані з залученням позикових засобів (крім кредитів банків), на які нараховуються відсотки, та інше [2].

Чим швидше підприємство вкладає кошти в обіг, тим більшу величину доходу і прибутку воно зможе отримати в майбутньому [3].

На сьогодні у сучасній економічній літературі описано та підтверджено ефективністю використання на практиці таких методів оптимізації структури фінансових ресурсів (рис.1):

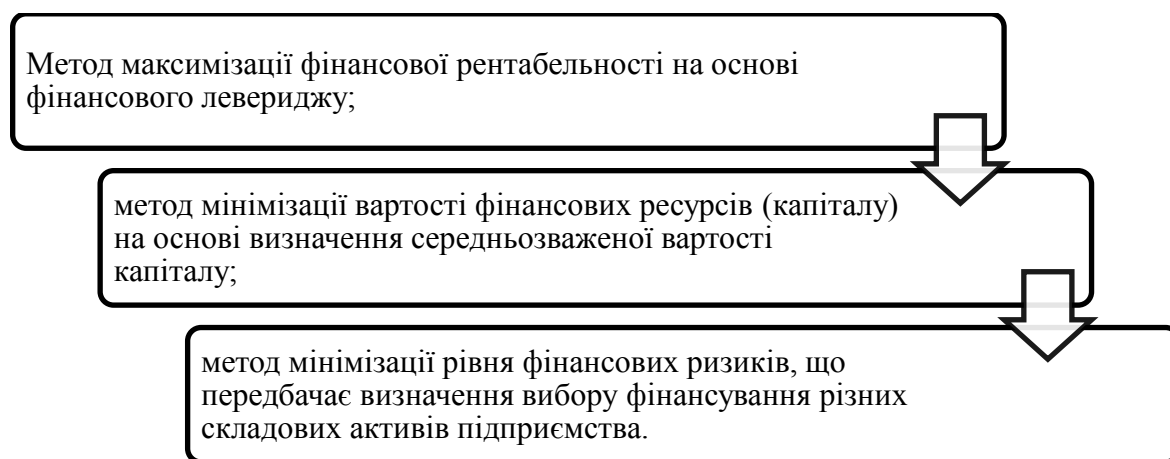

Рис.1. Методи оптимізації структури фінансових ресурсів.

Зрозуміло, що кожен з наведених методів має свої переваги та недоліки. Саме тому одним із найважливіших завдань фінансового менеджменту

підприємства залишається обрання такого методу або їх поєднання, що дозволить досягти мети його функціонування.

Список використаних джерел:

1. Кравцова А.М. Особливості формування власного капіталу акціонерних товариств за нових умов господарювання / А. М. Кравцова // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. - №5 (Т. 2).
2. Гудзь О.Є. Джерела формування фінансових ресурсів сільськогосподарських підприємств // Облік і фінанси АПК. - 2007. - № 3/5.
3. Пойда-Носик Н. Н. Фінансові ресурси підприємств / Н. Н. Пойда-Носик, С. С. Гарбарчук // Фінанси України. – 2003. - №1.

УДК 330 341

Дзюбенко Л. М.,

к. е. н., доцент, доцент кафедри економіки та підприємництва,

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Оцінювання стратегічної результативності інноваційного розвитку металургійних корпорацій

Однією з ключових проблем, що визначається платформою для сталевих технологій, є попит на нові кваліфікації, включаючи навички в напрямку інноваційного підприємництва та корпоративного управління. Ці кваліфікації мають вирішальне значення для того, щоб корпорації стали більш інноваційними, розробляли нові продукти і підвищували результативність виробничих процесів. Інновації у металургії- це адаптації до динамічно мінливих ринкових умов, а також підвищення конкурентоспроможності, котра потребує постійного створення і впровадження інноваційних рішень і продукції. У глобальному масштабі металургійна промисловість витрачає понад 15 млрд. дол. США в рік на вдосконалення процесів, розробку нових продуктів і майбутні проривні технології [1]. Згідно з показником інноваційної активності сектора [2] щодо загальної результативності інновацій, відповідно до